

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 11.

Číslo 4. Říjen 2021

Milí spoluobčané,

když jsem v minulém čísle HO navrhl, abyste podávali návrhy na sochy pro nové nádrže, případně pomohli finančně na jejich tvorbu, nebyl jsem si tak docela jist výsledkem. Ten ale zdaleka předčil mé očekávání. Nejen v počtu vašich námětů, o nichž píšeme na jiném místě, ale taky co se týče finančních příspěvků.

Nemalou zásluhu na tom mají Milan s Vencou, kteří vás navštívili nejenom s kasičkou, ale i pěknou písničkou. Pro připomenutí její text uvádíme na jiném místě občasníku. Neměli to vůbec snadné a vydali se opravdu ze všech sil. No, trochu jim jich ještě zbylo na večerní zhodnocení v místní hospůdce. A bylo co hodnotit. Za jediný den v sobotu 8. srpna od vás vybrali čtrnáct tisíc korun.

Někteří občané přispěli svou částkou osobně přímo na obecním úřadě, další potom při vlastním sochání. Celkem se tak sešlo přes devatenáct a půl tisíce korun. Díky, Heřmaničáci.

oba

Veřejná sbírka na řezbářské sympozium Heřmanice 2021

Text písně:

Sousedé, sousedé, jak již víte,
tak krásná jezera nikde nevidíte!
Jezera smutná jsou, nemaj tam nic,
proto jsme přišli k vám do Heřmanic.

Řezbáři vyřežou krásný sochy,
grošíkem přispějte na ty hochy.
Sochy tam dáme snad na epochy,
pyšnit se budou pak a Vy taky!

spolek Heřmánek
z Heřmanic

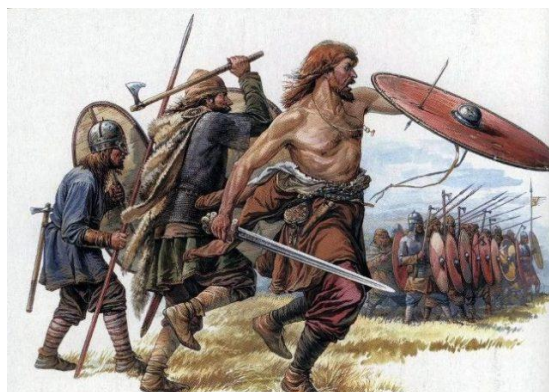
Z historie obce a okolí – Willy Effenberger

Jak je to s nároky Němců na naše území? (z historie česko-německých vztahů)

Kapitola první - osídlení

V dávných dobách, kdy se na území našich předků nacházely hluboké hvozdy a jimi protékaly velké řeky plné ryb a čisté životadárné vody, se začal odvíjet osud naší krásné vlasti. Historikové to nazývají mladší dobou železnou, konkrétně laténskou. V té době se z oblasti horního Rýna a Podunají začali do střední Evropy stěhovat Keltové. Osídlili značnou část Evropy a dostali se až do Malé Asie. Na dnešním našem území se usídlil kmen Bójů, podle něhož byl později odvozen latinský název naší země Bohemia. Byl to poměrně vyspělý lid, který již ovládal počátky zemědělství (pěstování obilí, chov dobytka), těžbu rud a jejich zpracování. Byli také zručnými kováři a hlavně uměleckými řemeslníky. Razili první mince, vyráběli sklo, znali hrnčířský kruh. Koncem 2. století před naším letopočtem začali zakládat první hospodářská a politická centra, zvaná oppida. Jenže přišly útoky germánských kmenů od severu a také expanze Říma od jihu směrem k Dunaji. Tomu už nemohli v podstatě mírumilovní Keltové odolat a po porážce od Dáků se ze střední Evropy stáhli zpět.

Na historické scéně se objevují Germáni. Jejich původní působiště bylo v Severní Evropě, konkrétně u Severního moře. Skládali se z mnoha kmenů a živil se lovem a chovem dobytka. V přímořských nížinách je neustále ohrožovaly záplavy a tím ničily jejich pastviny. Proto si hledali nová území všemi směry, především na jih, odkud, jak již bylo řečeno, vytlačili Kelty. Na našem území se usadili především Markomani, jimž vládl král Marobud, v oblasti dnešních českých zemí, a Kvádové na jižní Moravě a území dnešního Slovenska. Mimochodem, Marobud byl na tehdejší dobu poměrně vzdělaným panovníkem, který své znalosti nabyl v předchozím zajetí v Římě. Znal proto velmi dobře nejen římské mravy, ale i taktiku jejich vojsk, což mu později umožnilo dosáhnout několika vítězství nad Římany.

Bójové, zdroj internet

Ani Germáni však nezůstali na našem území natrvalo. Evropu zasáhlo stěhování národů, především vpád Hunů. Jejich náporu nic neodolalo. Už svým vzhledem vzbuzovali hrůzu. Na koních nejen konali porady, ale i jedli a nocovali, nikdy se nemyli ani nevyměňovali šat. Jejich vůdcem byl známý Attila, zvaný Bič boží. Způsobili přímo pohromu, která zrodila naprosto novou podobu Evropy. Byla to velmi složitá a nepřehledná doba. Germáni byli zatlačeni, sám Marobud odešel na území dnešního Bavorska, Kvádové se přesunuli na jih Evropy, později až do Severní Afriky. Hunové pronikli až do dnešní Francie. Teprve tam byli roku 451 spojenými armádami Římanů, Galů, germánských Franků a dalšími pomocnými vojenskými silami definitivně zadrženi. Dva roky nato umírá Attila, nejmocnější muž tehdejšího světa. Tím končí i nadvláda Hunů.

Ve 4. a 5. století začínají na naše území přicházet první Slované. Přicházeli ze severovýchodu, přes Karpaty, zpočátku po malých skupinkách, složených z rodin (děd, syn, vnuk). Postupně příliv slovanských kmenů zesílil a pravděpodobně kolem roku 500 našeho letopočtu bylo osídlování našeho území Slovy téměř dokončeno. Tento národ již na našem území zůstal natrvalo a položil základy našeho budoucího státu.

Z dosavadního pojednání, podloženého výsledky bádání vědců historiků, je zcela zřejmé, že jakékoliv nároky Němců na naše území z počátků osidlování jsou naprosto bezpředmětné. V dalších kapitolách se zaměříme na první státní útvary na území naší současné vlasti. Budeme se zabývat jejím rozkvětem i úpadky, jejími hrdinskými činy i smutnými událostmi, prostě vším, co nás k ní poutá, a proč ji máme rádi.

oba

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Nejdražší čtenáři,

tentokrát budou naše informace poměrně skromné.

Mladí hasiči

Od začátku školního roku se usilovně připravujeme na „braňák“, pro laiky je to závod požární všestrannosti.

Jiných soutěží jsme se neúčastnili, co si budeme povídat, všichni jsme za ty dva roky vše zapomněli. Proto vás prosíme, držte mladším a starším žákům 23. 10. palce.

JSDH (jednotka sboru dobrovolných hasičů)

13. 8. a 1. 9. záchrana osob a zvířat. V obou případech naše jednotka byla na místě ohlášení první, aby zahájila oživování a připojila postiženou osobu na AED.

Dorost

Stejně jako u mladých hasičů i dorost se připravoval usilovně na „braňák“. (Ten proběhl 2. 10., o tom ale budeme informovat, ať máme pro vás alespoň nějaké informace.)

Dospělí

Mužská část sboru odvážela železo, jezdili zalévat stromky, skrápěli podklady pro asfaltové povrchy.

Pár členů z našeho sboru se zúčastnilo akce Daruj krev s hasiči. V kategorii prvodárci náš sbor obsadil 2. místo. V kategorii dárci jsme obsadili místo 3.

Zároveň se všichni připravujeme a ladíme detaily pro nadcházející hasičskou zábavu, ta proběhne 16. 10. (doufám, že do té doby občasník vyjde.)

Toť vše z mé strany a příště se více rozepíši.

Výlety na hrad Kokořín

Kokořín je původně gotický hrad, postavený v první polovině 14. století nejspíše Hynkem Berkou z Dubé. V letech 1911-1918 byl zrekonstruován a dostavěn v romantickém duchu. Nachází se na Mělnicku, kde je také možné navštívit horu Říp. Přírodu prostupuje řada zajímavých útvarů, jako jsou Pokličky nad Kokořínským dolem. Do této krásné krajiny jsme uskutečnili spoustu rodinných výletů, ale také jsme zorganizovali dva sokolské zájezdy. V roce 1982 jsme navštívili hrad Kokořín, kostnici v Mělníce a katakomby v Jablonném v Podještědí. V roce 1988 jsme výlet zopakovali. Navštěvovali jsme nejen památky, ale také jsme se vykoupli v koupališti v Kokořínské dolině. Oba výlety se všem líbily.

1982

1988

Dne 28. 8. 2021 jsme byli na pěkném zájezdu s libereckou společností. Kde? Ano, na hradě Kokořín a hoře Říp. Připomněli jsme si přírodní skalní útvary... a také jsme zavzpomínali na účastníky minulých výletů – Hanu, Ditu, Renatu, Danu, Romanu, Jitky, Šárku, Jany, Růži, Petry, Libory, Mílu, Martina, Jirku, Jiřiny, Járu, Pavla, Evu, Irenu, Pepu, Zdeňka, Stáňu, Blanku, Vladku, Lenku. Dnes už mnozí sami organizují výlety, zájezdy... a to je dobře.

2021

Pětadvacet let mezi pejskaři v Heřmanicích

aneb

Legenda nejen české služební kynologie vzpomíná

Milí čtenáři,

*protože na konci září skončil ve funkci vedoucího Výcvikového zařízení služební kynologie Celní správy ČR jeho zakladatel **ppor. Josef Dušánek**, poprosili jsme ho o ohlédnutí za čtvrtstoletím stráveným u nás v Heřmanicích.*

Dovolte mi tímto, abych se jako jeden ze spoluzakladatelů heřmanického střediska a po celou dobu jeho fungování i jako jeho vedoucí ohlédl za uplynulými 25 lety, kdy středisko prošlo postupným vývojem od velmi skromných, regionálních začátků po současnou éru mezinárodně uznávaného odborného subjektu Celní správy České republiky. Celá pětadvacetiletá historie střediska prošla mnohými peripetemi a hned v úvodu je potřeba říci, že nic nepřišlo zadarmo a všeho bylo dosaženo velmi koncepční a soustavnou každodenní prací, u nás Heřmanických a u většiny „pejskařů“, jak se obecně mezi sebou nazýváme, dělanou vždy srdcem. Začínali jsme opravdu velmi skromně, v době, kdy končily své fungování celní stanice, které od roku 1990 tehdy tvořily celníkům zázemí především pro ostrahu tzv. zelené hranice. Jedna z nich pak byla v Heřmanicích, kdy se jednalo o objekt nově vybudovaný v 90. letech minulého století a který po útlumu celních stanic měla celní správa opustit. V té době jsem již pracoval na tehdejší Oblastním celním úřadu Liberec jako hlavní kynolog a díky pochopení a plné podpoře tehdejšího ředitele tohoto úřadu pana Mgr. Zdeňka Richtra bylo rozhodnuto, že výcvikové středisko bude vybudováno právě v Heřmanicích. Začínal jsem pouze s jedním kolegou, v jedné velmi malé kanceláři, která byla zároveň i skladem, a s ubytovací kapacitou pouze 4 lůžek pro frekventanty kurzů, k dispozici jsme měli jednu starou Avii upravenou pro převoz psůvodů a služebních psů. Objekt jsme po určitou dobu sdíleli ještě společně s kolegy z celní stanice, což nebyl vůbec – z hlediska provozního – ideální stav. Až teprve po ukončení její činnosti pak celý objekt začal fungovat pouze pro celorepublikové potřeby služební kynologie celní správy, která se začala rychle rozvíjet, především v rámci nových kategorií služebních psů. Postupem doby tedy ke služebním psům určeným k vyhledávání drog, které celní správa začala využívat v počátku 70. let, a ke služebním psům všestranným, kteří našli své opodstatnění zejména v počátku 90. let v rámci ostrahy zelené hranice, přibýly další nové kategorie služebních psů. Jednalo se o vyhledávání tabáku a tabákových výrobků v roce 1999, dále pak pašovaných zvířat a produktů CITES v roce 2005, výbušnin v roce 2006, zbraní a střeliva v roce 2007, lihu a bankovek v roce 2013 a covidu v roce 2020. Experimentálně též v letošním roce započal výcvik jednoho služebního psa na detekci rakoviny.

Od samého počátku činnosti střediska byl také kladen důraz na trvalé zlepšování připravenosti služebních psů pro vlastní výkon služby. Od druhé poloviny 90. let minulého století k připravenosti psů začalo motivačně sloužit každoroční pravidelné pořádání národních šampionátů psůvodů služebních psů nejprve v kategorii vyhledávání drog a v kategorii psů všestranných. Po částečném útlumu kategorie psů všestranných začaly být organizovány společné šampionáty ve vyhledávání drog a tabáku, v posledních letech se poté přešlo k tzv. systému 3 v 1, kdy se k drogám a tabáku ještě přiřadil šampionát psů obranářů. Mistrovství se pořádala zprvu pouze pro psůvodů celní

správy, postupně pak v rámci mezirezortní spolupráce i pro psovody dalších bezpečnostních sborů České republiky a od nového milénia již také jako soutěže mezinárodní.

Historicky zcela zásadním pak byl počíná výcvikového střediska Heřmanice v roce 2001, kdy Celní správa České republiky prostřednictvím střediska založila tradici pořádání Mistrovství Evropy psovodů služebních psů celních správ ve vyhledávání drog, jejíž první ročník, na který pak bylo ještě znovu navázáno v roce 2004, byl uspořádán v Liberci. Tento výrazný mezinárodní impuls Celní správy České republiky a heřmanického střediska tak následně přispěl k velkému rozvoji služební kynologie v řadě evropských států, které začaly po vzoru mistrovství Evropy zakládat vlastní národní soutěže, navýšovat počty služebních psů a některé státy se pak i ujaly pořadatelství dalších ročníků mistrovství Evropy. Protože přípravu reprezentačního týmu psovodů na tuto vrcholovou kynologickou akci vždy zajišťovalo výcvikové středisko Heřmanice, rád a s hrdostí připomínám, že v dosavadní historii 7 ročníků mistrovství Evropy je česká celní správa zatím nejúspěšnějším státem ze všech dosavadních účastníků této vrcholové kynologické akce evropského formátu se dvěma tituly mistrů Evropy a s řadou dalších umístění na stupních vítězů jak v kategorii jednotlivců, tak i družstev.

J. Dušánek v typické roli – jako posuzující na evropském šampionátu v Rakousku 2012

Především díky těmto mezinárodním aktivitám Celní správy České republiky a výcvikového střediska Heřmanice se staly dalšími přelomovými mezníky v historii služební kynologie celní správy roky 2004-2005. Díky trvalé podpoře služební kynologie ze strany již na začátku zmiňovaného Mgr. Z. Richtra, tehdy již z postu generálního ředitele, a Ing. Vendulky Holé z postu náměstkyně mezinárodního odboru GŘC a dále s ohledem na mezinárodní kynologické aktivity výcvikového střediska Heřmanice a úspěchy našich psovodů jak ve výkonu služby, tak i na soutěžích bylo rozhodnuto o investování finančních prostředků do dalšího rozvoje heřmanického střediska. V těchto letech byly zcela zásadně zrekonstruovány obě hlavní budovy střediska s navýšením ubytovací a stravovací kapacity, ale především byl realizován unikátní projekt nového, moderně pojatého zázemí pro ustájení služebních psů. Tato stavba byla velmi neobvykle, avšak velmi účelně řešena dvěma kruhovými objekty s paprskovitě uspořádanými kotci a s výběhy pro služební psy. Celý tehdy nově zrekonstruovaný areál byl předán do užívání v květnu 2005, kdy se ihned stal velmi důstojným zázemím pro pořádání jednoho z nejhezčích ročníků tehdy již mezinárodních šampionátů psovodů služebních psů ve vyhledávání drog a tabáku s velkou mezinárodní účastí, včetně například i účasti zámořského týmu z Celní správy USA.

Zmiňovaná dostavba areálu a výše popisovaná akce v roce 2005 se později projevila jako zcela zásadní pro další mezinárodní aktivity výcvikového střediska Heřmanice. Celosvětově jako druhé kynologické středisko celní správy bylo Výcvikové zařízení služební kynologie Heřmanice oceněno Světovou celní organizací, sdružující v té době okolo 175 států světa, mezinárodním certifikátem opravňujícím k pořádání zahraničních výcvikových kurzů, které byly zahájeny v květnu 2005.

Od získání zmiňovaného ocenění se začalo výcvikové středisko Heřmanice výrazně prosazovat již nejen při zabezpečování tuzemských výcvikových kurzů, ale také v rámci organizace výcvikových kurzů určených pro psovody a instruktory zahraničních celních správ a dalších zahraničních bezpečnostních sborů. Od získání certifikátu až do současnosti bylo ve středisku vycvičeno ve 30 mezinárodních kurzech celkem 116 zahraničních psovodů a instruktorů výcviku, bojujících s pašeráky celosvětově na 3 kontinentech – v Evropě, Asii a Jižní Americe. Mezi účastníky těchto kurzů patřilo například Bulharsko, Lotyšsko, Peru, Ekvádor, Kyrgyzstán, Izrael, Řecko nebo Rusko. V souvislosti s těmito kurzy bych zde chtěl vyzdvihnout a ocenit opravdu nelehkou práci především instruktorů výcviku heřmanického střediska, kteří nesou jednu z hlavních zodpovědností za

následné úspěchy zahraničních psovodů se služebními psy ve výkonu služby po absolvování výcvikového kurzu v České republice. Příkladem toho, že výcvik je ze strany instruktorů prováděn na vysoce profesionální úrovni, byly donedávna úspěchy v Heřmanicích vycvičeného služebního psa Kara, který byl následně předán pro potřeby Celní správy Peru. Díky svým vynikajícím výsledkům ve výkonu služby byl zástupci českého parlamentu a senátu, kteří jej na jeho hlavním pracovišti v Limě osobně navštívili, s menší nadsázkou označen za „nejznámějšího Čecha žijícího v Peru“. Právě i tyto úspěchy přitahují do Heřmanic stále více zájemců ze zahraničních celních správ a dělají také velmi dobré jméno nejen celní správě, ale i České republice obecně. To, co pak většina zahraničních účastníků oceňuje, je také celkově přátelská, rodinná atmosféra, kterou se zaměstnanci střediska snaží pro frekventanty kurzů vytvářet, spolu se zabezpečováním kulturních, sportovních a poznávacích mimopracovních aktivit. Velmi je oceňován též profesionální individuální přístup ke každému jednotlivému psovodovi a služebnímu psovi a aplikace moderních výcvikových postupů a metod. Z tohoto důvodu je naše středisko psovody, kteří již absolvovali výcvik i v jiných zemích, často pro tisková, rozhlasová a televizní média označováno synonymem vysoce profesionální „rodinné firmy“, ve srovnání s některými dalšími středisky, kterými prošli a která označili spíše termínem „fabrika na psy“.

Mezinárodní práci heřmanického střediska v posledních dvou letech přerušila pandemie onemocnění COVID-19. Pevně ale věřím, že se po jejím odeznění naše světoznámá kynologická škola k pořádání zahraničních výcvikových kurzů co nejdříve zase vrátí. Sloužit jí bude i nové zázemí, tvořené nejen dostavbou stávajících objektů, ale hlavně novou multifunkční výcvikovou halou, které se nám podařilo vybudovat v posledním roce a které v těchto dnech čeká pouze na závěrečnou kolaudaci.

Mimo svoji hlavní činnost, kterou je zabezpečování tuzemských a zahraničních výcvikových kurzů, se výcvikové středisko vždy podílelo na organizaci programů pro řadu zahraničních návštěv a pracovních pobytů zahraničních kolegů a pobytů v rámci například programů CUSTOMS, kteří k nám zavítali z Kazachstánu, Japonska, Peru, Ekvádoru, Izraele, Indie, USA, Austrálie nebo Francie. Značné aktivity také výcvikové středisko vždy vyvíjelo v rámci vzdělávání instruktorů a psovodů formou účasti na mezinárodních kynologických konferencích, které také samo aktivně organizuje. Jednalo se např. o mezinárodní konferenci s problematikou CITES v roce 2007 na Sychrově, účast na dvouletém benchmarkingovém kynologickém projektu zahrnujícím Německo, Anglii, Českou republiku a Holandsko a dále např. mezinárodní konferenci s tematikou pašování tabáku uspořádanou v roce 2015 ve Frýdlantě.

Josef Dušánek dostal celou řadu ocenění za přínos kynologii.
Na fotografii vlevo ocenění na zářijovém mistrovství
drogových psů Policie ČR.

Procházím-li v paměti pětadvacetiletou historii střediska, vyvstávají mi v ní však i některé roky, které lze nazvat nepříliš radostnými. To byl například rok 2010, kdy obec Heřmanice a de facto i celý liberecký, frýdlantský a hrádecký region postihla živelní pohroma ve formě ničivé povodně. Následky byly, jak všichni místní občané jistě pamatují, opravdu katastrofální, několik domů bylo zcela zničeno a povodeň si bohužel vyžádala i jednu lidskou oběť. Naše výcvikové středisko jakýmsi malým zázrakem přežilo a nutno říci, že právě jeho zaměstnanci, společně se skupinou operativního nasazení a psovody celní správy, byli mezi prvními, kteří přispěli obci a jejím občanům nezištně na pomoc. Na téměř dva měsíce se heřmanické středisko stalo po obecním úřadě dalším důležitým místem, odkud byla organizována pomoc postiženým občanům, kde bylo řešeno stravování, ubytování pro záchranné čety a dobrovolníky a s pomocí armády zabezpečovány i základní hygienické potřeby pro obyvatele vesnice.

Závěrem mého vzpomínání mi dovoluje poděkovat především všem zaměstnancům výcvikového střediska a také psovodům za jejich dlouhodobou velmi dobrou práci ve prospěch Celní správy České republiky v oblasti služební kynologie a obecně ve prospěch ochrany naší země. Pevně věřím, že si Výcvikové zařízení služební kynologie Celní správy České republiky Heřmanice i v dalších letech udrží svůj vysoký profesní standard a odbornou erudici, ale současně se mu podaří zachovat i jeho přátelskou a rodinnou tvář, díky které se k nám naši i zahraniční kynologové tak rádi vracejí.

Osobně bych chtěl také poděkovat předešlým i současným zastupitelům obce a hlavně mému – myslím, že mohu říci, že velmi dobrému – příteli a kamarádovi Láďovi Stříbrnému, dlouholetému starostovi obce, a také všem občanům, se kterými jsme byli prakticky v denním kontaktu v rámci výborné spolupráce, symbiózy a tolerance. Moje poděkování patří také Josefu Novotnému a jeho firmě Spiderglass, která pro nás byla vždy velmi profesionálním partnerem a jehož sklárna tvoří vedle našeho střediska další unikátní kolorit obce.

Na závěr mi dovoluje všem občanům Heřmanic popřát jen to nejlepší v soukromém i pracovním životě a věřte, že tato krásná vesnička na severu Čech zůstane navždy mojí srdeční záležitostí.

S úctou Pepa Dušánek

Heřmanické kukátko

Tak jsme se dočkali

Čeho? No, přece po dvou letech zase tradičního sochařského sympozia neboli Heřmanického sochání, které nám loni nedovolil ten moribundus. Letos v trochu menším počtu řezbářů, než jsme byli v posledních letech zvyklí, na kvalitě to však nijak neubralo.

V předchozích ročnících jsem se snažil vás aspoň trochu seznámit s jednotlivými řezbáři. Ti všichni tady letos byli a jejich krásné výtvořky budete moci vidat u nových heřmanických nádrží. Tentokrát byli inspirováni vašimi návrhy, jichž se sešlo deset. Nakonec z nich bylo vybráno pět tak, aby tvořily tematický celek, totiž českou vodní klasiku.

Takže Honza Viktora stvořil rybáře, Jarda Dědek vodníka, Franta Petranyi Rákosníčka a Michal Jára vodní pannu.

Letos s nimi byla také žena, u níž byste na první pohled nečekali, že se dokáže ohánět motorovou pilou a ostatním řezbářským náčiním. Nebyla tu ovšem poprvé a s jejími dřívějšími výtvary se můžete ve vsi setkat. Třeba se žábou na dětském hřišti nebo orientačním sloupem u červených buků. Letos vytvořila lavičku s výjev vodní fauny.

Rozhovor s paní Hankou Milickou, tak se totiž ona sympatická žena jmenuje, byl velmi příjemný a já se s vámi rád podělím o to, co jsem se dozvěděl. V první řadě mě zajímalo, jak se k tomuto koníčku dostala. U inženýrky ekonomie, která značnou část života zastávala významné funkce v tomto oboru, bych spíše očekával nějaké intelektuální záliby. Ale bylo to docela prosté.

Od mládí měla ráda ruční práce, měla to vlastně předurčené. V jejich rodě byly motorem hlavně ženy, babička a matka, které pečovaly o chalupu v Ředlích u Zdic, a tak není divu, že se to přeneslo i na Hanku. Zprvu šlo jen o takové lehčí práce na pískovišti pro děti jako lavičky, nějaké drobnosti pro známé, taky štípání dřeva. A to dřevo jí učarovalo, tím spíš, že v sedmnácti letech poznala Honzu Viktora. Ten ji později dovedl až k řezbařině. Ale nepředbíhejme. Když zdědila chalupu, zůstalo všechno na ní. Pustila se do její rekonstrukce a úspěšně ji dokončila. Teď žije v Berouně.

Pro řezbařinu je taky potřeba značná fyzická dispozice. Pochopitelně že hodně jí pomohla tvrdá práce, ale taky sport. Od mládí se mu hodně věnovala, v zimě především Sokolovskému závodu branné zdatnosti (mezi závodníky zvanému Sokolák), což byl vlastně předchůdce dnešního biatlonu, v létě pak jeho období, Dukeláku (totéž, jenomže bez lyží). Dotáhla to až na mistrovství republiky.

K nám do Heřmanic jezdí ráda, líbí se jí obec i místní lidé. Na prvním sochání byla v Raspenavě, ale jenom jako divačka s Honzou. Potom už to bylo přímé sochání u nás a na tom už to zůstalo. A my se můžeme jenom těšit, až zase příští rok přijede.

oba

Houbařské okénko

Muchomůrka červená

Miluji muchomůrku červenou. Ne pro její kulinářské použití, neboť je jedovatá, ale pro její krásu. Lidé mají na ni spadeno úplně zbytečně. Kdo někdy viděl v zelené trávě osamělou muchomůrku červenou nebo celý houfec těch hub, musí uznat, že to je krasavice.

A proč ji mám rád? No protože často signalizuje výskyt jiných hub, zvláště hřibů. Často jsem našel hřiby jenom tam, co rostly muchomůrky červené. Ostatně, tak to bývá i v životě: často vedle sebe žijí jedovatá parádnice muchomůrka a hřib... takový starý dobrák.

Nekopejte do ní, nechte být tento klenot podzimního lesa. Pro svou krásu si zaslouží ochranu.

Něco na chuť:

Kyselá polévka z hub

200 gramů čerstvých hub, 1 lžíce tuku, 1 cibule, 1 lžíce mouky, 1-2 rajčata, 1 l vody, 100 ml kyselého smetany, sůl, kopr nebo zelená cibulová nať, kmín.

Houby očistíme, nakrájíme na kousky a zvolna osmažíme. Pak přidáme nakrájenou cibulku, mouku a trochu orestujeme. Poté zalijeme horkou vodou, osolíme a vaříme 15 minut. Do polévky přidáme

rajče, kmín a ještě povaříme. Do talíře dáme zakysanou smetanu, nasekaný kopr a zalijeme polévkou.

Dobrou chuť!

Frč

Nezapomeneme

Jako každoročně si ve druhé polovině září připomínáme události, které předznamenaly šestileté období poroby naší vlasti, její okupace fašistickým Německem. Řádění ozbrojených oddílů Henleinových freikorpsů na podzim roku 1938 nabývalo na síle a drzosti, čemuž se snažily bránit jak pravidelné jednotky naší armády, tak i příslušníci Stráže obrany státu (SOS). Těm pomáhali i dobrovolníci, mezi něž patřil i učitel frýdlantského gymnázia, pomocník SOS Otakar Kodeš, který byl zákeřně zastřelen při zjišťování situace v Heřmanicích. A právě jeho památku jsme si připomněli na pietní akci v pátek 24. září u skály nesoucí jeho jméno.

Její účastníci se k nám přesunuli z Habartic, kde uctili hrdinství členů celní stráže při obraně proti bojůvkám freikorpsu, podporovaných oddíly pravidelné německé armády, a ze Srbské, kde byli zákeřně zavražděni tři členové finanční stráže.

Hlavním organizátorem byla ve spolupráci s obcemi Krajská rada Klubu českého pohraničí Liberec, jejíž předseda Leoš Hamrský celý pietní akt moderoval. Přivítal starostu obce Vladimíra Stříbrného, který v krátkém vystoupení seznámil přítomné s událostmi v obci v září 1938. Přivítal také hosty, jimiž byli polští přátelé ze Svazu demokratické levice v Lubani, za které se zdravicí a projevem vystoupil Lucjan Żelabowski, a také zástupce spolupořádajících organizací KSČM, ČSBS, LKŽ. K těm se letos přidala také Aliance národních sil (ANS).

K hlavnímu projevu byl moderátorem vyzván nejmladší účastník setkání, učitel základní školy a zároveň jednička na kandidátce KSČM do poslanecké sněmovny, Jan Koros. Z jeho vystoupení vyjímáme:

„Připomněli jsme si brutalitu nacismu ještě předtím, než byla podepsána mnichovská dohoda, kdy nás západní státy zradily. Smrt přicházela ještě předtím, než byla válka oficiálně vyhlášena. Je řada dat, která udávají začátek druhé světové války. Například v Asii je to rok 1938, kdy Japonsko zaútočilo na Čínu. Oficiálně se udává datum 1. září 1939, kdy došlo k napadení Polska nacistickým Německem. Pro nás je důležité, abychom nezapomněli na to, že naši lidé umírali už v roce 1938 a de facto tu byl v pohraničí válečný stav. Také je důležité si říci příčiny těchto válek. Jednak to byla ukázka toho, co se děje, když si jeden národ myslí, že může víc než ten druhý. Ale to, co bychom si měli hlavně připomínat, je ekonomická krize, která též zapříčinila válku. Adolf Hitler by se bez toho, aniž by Němci, jak se lidově říká, neryli hubou v zemi, nikdy nestal německým kancléřem. Otakar Kodeš, který zde byl

zavražděn, je důležitou připomínkou, kterou si musíme připomínat stále. Protože dějiny se nám nějak převrací. Například jsme svědky toho, že kvůli zvýšení cestovního ruchu některým starostům a nezávislým nevadí mít v obci nacistický kříž, jako v Kořenově. Sochy osvoboditelů, jako maršála Koněva, jsou strhávány a staví se pomníky vlasovcům, kteří spolupracovali s nacisty.“

Emotivní vystoupení předsedy krajského klubu ANS Karla Redlicha zanechalo v přítomných hluboký dojem. Zdůraznil nutnost vysvětlovat pravdivost naší historie především mladým lidem, kteří jsou denně masírováni sdělovacími prostředky a bohužel v mnoha případech i ve školách. Protože je také tlumočnickem do znakové řeči pro neslyšící, požádal o možnost připomenutí tehdejších událostí,

aby je mohl předat těmto dětem. Toho se ochotně ujal místopředseda Národní rady KČP a člen ÚV ČSBS Zbyněk Cincibus.

Po skončení oficiální části se účastníci, jichž se sešlo na čtyřicet, přemístili do hospůdky na občerstvení, které již tradičně připravily Jana a Míša. Řízek neměl chybu a jen se za ním zaprášilo. A Ivana se postarala o to, aby hosté netrpěli žízní. Prostě pohoda.

Abych dostál profesionální etice novináře, uvádím další představitele organizací, kteří se setkání zúčastnili. Především předsedu Okresního výboru KSČM v České Lípě Václava Větrovce, který patří k dlouholetým propagátorům akce, předsedu Vlasteneckého sdružení antifašistů Jilemnice Karla Dvořáka a kandidáta na poslance za KSČM, velitele Městské policie Zákupy Jana Dvořáka.

Všem děkujeme za aktivní účast a těšíme se za rok na shledanou.

oba

O pohár starosty obce Heřmanice Fotbalový turnaj

Klání proběhlo dne 25. září na hřišti u celní správy. Občerstvení zajistil hasičský sbor.

Fotbalový turnaj

**O pohár starosty
obce Heřmanice**

2021

Celkové umístění

- 1) Chaos
- 2) Legendy
- 3) Gambi tým
- 4) Bílý tablet
- 5) Hexadecigrand
- 6) Saunaboys
- 7) Janov

1. místo

2. místo

3. místo

Foto Ivana Frankelová

SPOK & SOUSEDSKÁ KLUBOVNA

Projekt Sousedská klubovna je dokončený!

Tedy akce vybudování klubovny je hotová. Klubovnu teď čeká, doufejme, dlouhá, nabitá a pestrá budoucnost. Na začátku, na jaře loňského roku, jsme měli určitý plán, představu, jak budou přípravy, stavba a vše kolem postupovat. A i přesto, že se práce, část týmu i celkový čas realizace trochu změnily, podařilo se proměnit téměř nevyužívanou místnost na obecním úřadě v příjemnou, veselou a svěží klubovnu, otevřenou pro všechny! Klubovna je svými rozměry ale docela malá, a tak už teď přesahuje hranice svých obvodových zdí. Může být úplně krásně pojátkem pro mnohem širší využití zahrady, tělocvičny, knihovny...

Z následujících řádků bychom mohli vytvořit poměrně zajímavou statistiku. Celkem se do prací zapojilo 24 lidí, dobrovolníků, zaměstnanců, řemeslníků a hromádka dětí. Kromě brigád v klubovně se od loňského jara konalo také pár brigád na obecní zahrádce a na dětském hřišti. Závěrečnou společenskou akcí byl báječný letní piknik. Celkem se tedy akcí kolem klubovny zúčastnilo minimálně 47 lidí z Heřmanic i jiných obcí, dokonce i několik zahraničních přátel. Slavnostní otvírací piknik byl příjemným setkáním a milým zadostiučiněním pro realizační tým a velkým poděkováním všem, kteří nám jakkoliv pomohli.

Odhadli jsme, že čas, který jsme společně se všemi dobrovolníky na klubovně strávili, přesáhl více než 430 hodin. Různou formou darů (finanční, materiální...) přispělo 36 lidí.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se na tomto projektu jakkoliv podíleli aktivně nebo i jen v duchu sympatizovali s tím, co se odehrává. Velký dík finanční, metodické i morální podpoře zaměstnanců Nadace Via. Opravdu naší myšlenky fandili!

Dokončili jsme místnost, ale to je jen začátek. A jak to bude dál?

Už bez pevných termínů, ve větším klidu a v závislosti na ročních

obdobích se vrátíme k zaručeným i novým tvořivým dílnám, starým i novým klubovým pravidelným setkáváním. Společně se supernovou!!! knihovnou bychom chtěli pořádat čtení v peřinách. Nápadů je řada, budeme rádi hlavně za ty vaše!

Klidný a svěží podzim!

Za SPOK Simona Benešová

NADACE VIA

Zajímavá místa Frýdlantska a jeho okolí

Protržená přehrada Desná

Protržená přehrada Desná byla vybudována na řece Bílé Desné v nadmořské výšce 806 m n. m. nad obcí Desná v Jizerských horách. Byla dokončena v roce 1915 a zhruba po roce, 18. září 1916, smetla část obce Desná. Jedná se o největší katastrofu v rámci protržení přehrady v Čechách. Povodňová vlna způsobila nejen obrovské materiální škody, ale vyžádala si i 65 lidských životů.

Přehrada byla zbudována se sypanou hrází za účelem zabránění povodní, které tuto oblast už v 19. století často sužovaly. Pro velké množství usazenin nebylo možné zbudovat hráz betonovou a ukotvit ji do skály. Stavba přehrady byla zahájena už v roce 1912, řídil ji Emil Gebauer, dozorována byla Augustem Klammtem a Karlem Podhajským. V roce 1913 byla stavba vážně poškozena intenzivními dešti, na kvalitě stavby se podepsal i začátek první světové války, kdy byl investor kvůli vysoké inflaci donucen k drastickým úsporným opatřením. Přes všechny těžkosti byla přehrada v září roku 1915 dokončena a komisí vedenou Karlem Podhajským také zkolaudována.

V osudný den 18. září 1916 upozornili dřevaři hrázného na pramínek vody tryskající z hráze. Přehrada v té době nebyla ještě zcela napuštěná, obsahovala jen 290 000 m³ vody. Hrázný kontaktoval vedoucího stavby ing. Gebauera, který nařídil okamžitě otevřít oba havarijní uzávěry a hráz vypustit. Hrázný s několika dělníky už nestačili úkol dokončit, hráz se začala rozpadat a výpustní otvory se podařilo otevřít jen částečně. V 16 hod. byl informován poštovní úřad v Desné, že korytem potoče více vody, v 16:15 přišla nová zpráva oznamující protržení hráze a žádost

o informování hasičů a vyklizení obce. Voda se z přehrady valila osmnáctimetrovou průrvou a do půl hodiny proudilo do údolí 150 m³ vody za sekundu. Když voda dorazila do Desné, nebyla její evakuace ještě zdaleka dokončena, lidé se snažili zachraňovat příbuzné i majetek. První stavbou, kterou voda z přehrady smetla, byla velká panská pila, kde s sebou voda vzala připravené dříví, to pak pomohlo rozbít všechny domy stojící v cestě. Velké množství trosk zachytila železniční trať a viadukt v dolní Desné, záplava i tak postihla celé Tanvaldsko.

Rozsah škod byl v celém Rakousku-Uhersku ojedinělý, 95 rodin s 380 příslušníky bylo bez přístřeší, 1 020 osob bez možnosti zaměstnání, 370 občanů ztratilo veškerý majetek, 29 obytných domů a 11 brusíren zmizelo z povrchu, 62 domů a závodů bylo vážně poškozeno. Druhý den bylo 59 osob nezvěstných.

Dodnes se z hráze dochovala šoupátková věž, zbytky hráze a podzemní štola, kterou se odváděla voda do sousední nádrže Souš. Jedná se o unikátní zbytky protržené přehrady, jejíž nevhodná technologie stavby sloužila pro bezpečnější výpočty dalších přehradních konstrukcí, budovaných po roce 1916. V roce 1996 byla prohlášena za kulturní památku.

K článku byly použity materiály z www.jizerske-hory.cz

Dagmar Čadková

Zajímavosti

CHKO a NP České republiky

CHKO Pálava

Rozlohou je CHKO Pálava menší než ostatní, jak by taky ne, s 83 km² tomu tak je. Nejvyšším kopcem je Děvín s nadmořskou výškou 549 m n. m. Zřízena byla v roce 1976. Páteří CHKO jsou pavlovská vápencová bradla, pokud se rozhodnete si projít chráněnkou, tak neváhejte, není náročná.

Naši pouť začneme v Mikulově. Samotné centrum je krásné a můžete navštívit Dietrichštejnskou hrobku, kostel sv. Anny, muzeum strašidel, zámek

Mikulov s jeho krásnou zahradou a nedaleký Kozí hrádek. Ještě můžete vidět jeskyni Na Turoldu a mnoho dalších věcí.

My se ale vydáme po PR Svatý kopeček, ale nepůjdeme jen tak, půjdeme po naučné stezce nebo po modré. Cestou nahoru nás bude provázet křížová cesta. V roce 1622 dali měšťané podnět k její výstavbě, důvodem bylo poděkování Bohu za přežití morové rány, dříve sloužil Svatý kopeček jako pastevecká louka. Celou křížovou cestu financoval kardinál František z Dietrichsteina a je provedena v barokním stylu.

Svatý kopeček v Mikulově. Zdroj: internet.

Když se vám podaří vylézt nahoru, tak vás uhodí do očí krásná kaple sv. Šebestiána, v té naleznete také jeden poklad, a to Černou madonu mikulovskou. Zatímco se kocháte pohledem na město Mikulov, je kolem vás úžasná rezervace plná vzácné fauny a flóry. Díky vzácným exponátům byl Svatý kopeček 1946 vyhlášen botanickou zahradou a od roku 1992 potom přírodní rezervací. Teď se ale zase vydáme po modré až na samé temeno kopce, tam naleznete kapli Božího hrobu. Půjdeme dál po modré a na prvním rozcestníku se vydejte po zelené. Ta vás dovede zpět do místa, odkud jste vyšli. Po cestě uvidíte Olivetské skály a Panonský háj.

V Mikulově ještě můžete navštívit židovskou synagogu. Jedním z nejznámějších židů v našich dějinách byl rabín Löw. Ano, ten Löw z pověsti o stvořiteli Golema, přesně tento člověk žil v Mikulově. A jen tak mezi námi, Golem byl v Mikulově, Pražáci si ho přivlastnili, ale o tom pst.

Mezi Mikulovem a Klentnicemi můžete navštívit PR Kočičí skály. Zde naleznete taky mnoho vzácných květů. Vydáváte se po červené a dostanete se na temeno Stolové hory. Zde narazíte na krásné vyhlídky. V Klentnicích se nachází zřícenina Siroťích hradů. Pokud se budete chtít občerstvit, tak klidně můžete v klidné kavárně Café Fara.

Od kavárny vede naučná stezka Viničná, na konci Klentnic se ale tato stezka spojuje se Svatojakubskou cestou a ta je značená červeně. A právě touto cestou se vydáme. Po cestě se občerstvíme u pramene Pod Oborou a pak hurá na Děvín, odkud máte část jižní Moravy jako na dlani. Od Děvína se dostaneme až k symbolu Pálavy. Tím jsou Dívčí hrady.

Dívčí hrady od roku 1222 hlídaly zemskou cestu z Rakouska do vnitrozemí. Se smrtí posledního Přemyslovce hrad vyženil, stejně jako celé Království české, Jan Lucemburský. Ten o něco později dává Děvičky v léno rodu Lichtenštejnů. Při třicetileté válce hrad dobývají švédská vojska a při následném ústupu Děvičky vydrancují. Noví majitelé (ještě před válkou) Dietrichštejnové dělají, co můžou, aby hrad zachránili. Na dalších 100 let slouží jako strážní hrad, o něco později pak už jen jako malá strážnička na hlášení požárů. A od 19. století hrad chátral.

Pod Dívčími hrady naleznete obec Pavlov, která se pyšní krásnými barokními štíty, od roku 1995 vyhlášenými jako vesnická památková rezervace. Naleznete tu mnoho sklípků a kostel sv. Bartoloměje. A nově tu naleznete archeologický park.

V popředí Sirotčí hrádek a vzadu Děvičky. Zdroj: internet.

Pokud ale nebudete chtít z Děviček jít do Pavlova, dejte se po červené. Budete obklopeni vinohrady a dojdete až do Dolních Věstonic. Ty jsou známé díky profesoru archeologie Karlu Absolonovi, ten v místech mezi Věstonicemi a Pavlovem našel pověstnou Věstonickou Venuši. Její kopii můžete najít v místním muzeu, na tu pravou se musíte jet podívat do Brna.

Za zmínku stojí ještě Novomlýnské nádrže, které jsou rozděleny do tří nádrží. Ta věstonická je dnes prohlášená za přírodní rezervaci. Ještě se ale podíváme do Milovic. Na návsi této obce se propadla silnice a odkryla unikátní pohřebiště mamutů.

A co dál můžete vidět? Zříceninu kostela sv. Antonína nebo můžete navštívit Lednicko-valtický areál, ale ten spíš na kole. Tak krásnou podívanou.

Zdroj: pořad ČT Klenoty naší krajiny

Zřícenina kostela sv. Antonína, Perná. Zdroj: internet.

1) Český ráj	11) Pálava	21) Brdy
2) KRNAP	12) Podyjí	22) Český les
3) Broumovsko	13) Žďárské vrchy	23) Slavkovský les
4) Orlické hory	14) Železné hory	24) Kokořínsko a Máchův kraj
5) Jeseníky	15) Blaník	25) České středohoří
6) Litovelské Pomoraví	16) Třeboňsko	26) Labské pískovce
7) Poodří	17) Blanský les	27) České Švýcarsko
8) Beskydy	18) Šumava	28) Lužické hory
9) Bílé Karpaty	19) Český kras	29) Jizerské hory
10) Moravský kras	20) Křivoklátsko	

Čínský kalendář

2. část

4. Zajíc (Králík) Mao Jin (-)

Element: dřevo

Roční období: jaro

Hodina: 05:00-07:00

Týdny v roce 2021: 5. 3. – 19. 3. Probouzení hmyzu

20. 3. – 3. 4. Jarní rovnodennost

Měsíc: březen

Ekvivalent: Ryby

Dřevěný Zajíc: průbojnější, úspěšný, dobře se začleňuje do skupiny (rok 1975, 2035).

Ohnivý Zajíc: nepokrytě projevuje své city, je otevřený, výbušný, extrovert, silnější než ostatní Zajíci (rok 1927, 1987).

Zemský Zajíc: spolehlivý, vytrvalý, moudrý, stálý, introvert, hloubavý (rok 1939, 1999).

Kovový Zajíc: odolnější, houževnatý, s jasným úsudkem, věří si, je soustředěný na daný cíl, je úspěšný v kariéře, může mít sklony ke smutku (rok 1951, 2011).

Vodní Zajíc: moudrý, předvídavý, hloubavý, je umělecky založený, citlivý, bojácný, nerozhodný, lpí na minulosti, někdy je až precitlivělý, má sklony k sebelítosti (rok 1963, 2023).

Zajíci jsou mírní, tolerantní, opatrní, rozvášní, skromní a elegantní. Je to nejšťastnější znamení. Ale jsou taky výbušní.

Rozumí si s lidmi ve znamení Vepř (Prase) a Ovce (Koza), ovšem nesnesou se se znamením Kohouta.

5. Drak Chen Jang (+)

Element: země

Roční období: pozdní jaro

Hodina: 07:00-09:00

Týdny v roce 2021: 4. 4. – 18. 4. Jasno a světlo

19. 4. – 4. 5. Obilný déšť

Měsíc: duben

Ekvivalent: Beran

Dřevěný Drak: nejprůbojnější, nejdravější, nejoriginálnější, vůdčí, má originální myšlenky, není panovačný, je rád v centru dění, má mnoho aktivit, ale žádnou nedotáhne do konce (rok 1964, 2024).

Ohnivý Drak: nejotevřenější, nejsoutěživější, až agresivní, v jádru spravedlivý, laskavý, oblíbený, uchvacuje charismatem, je netaktní, prchlivý, vznětlivý, až bezohledný (rok 1976, 2036).

Zemský Drak: družný, společenský, rád řídí věci kolem sebe, nejméně drsný, mírumilovný, uvolněný, nikam nespěchá, rozumně uvažuje (rok 1928, 1988).

Kovový Drak: má silnou vůli, je to velice silná osobnost (vůdce kolektivu), průbojný, bystrý, silný, prudký, neústupný, kritický, má přehnané sebevědomí (rok 1940, 2000).

Vodní Drak: méně průbojný, moudrý, jemný, plachý, je dobrý vyjednávač (rok 1952, 2012).

Kladné vlastnosti Draků: jsou velkorysí, odvážní, nezkrotní, nezdolní, mají nezdolnou energii, jsou neustále v pohybu, jsou aktivní, nápadití, mají mnoho představ, dobromyslní, ušlechtilí, přímí, neobvykle mocní, silní a rozhodní. Jejich negativa: na svou důvěřivost můžou doplatit, stále musí bojovat, něco prosazovat, v něčem vynikat, jsou zasmušilí.

Rozumí si s lidmi ve znamení Krysa a Opice, nesnesou se s lidmi ve znamení Psa.

6. Had Si Jin (-)

Element: oheň

Roční období: léto

Hodina: 09:00-11:00

Týdny v roce 2021: 5. 5. – 19. 5. Začátek léta

20. 5. – 4. 6. Růst obilí

Měsíc: květen

Ekvivalent: Býk

Dřevěný Had: seriózní, upřímný, má dobré vyjadřování, má o sobě velké mínění, může být až ješitný, může mít úspěch ve svých činech (rok 1965, 2025).

Ohnivý Had (dvojnásobný oheň): panovačný, prudký, energický, skvělý řečník, dokáže si získat důvěru a respekt, podezíravý, dává si pozor, ze všech hadů je nejsmyslnější (rok 1937, 1977).

Zemský Had: srdečnější, spontánnější, mírumilovný, klidný, komunikativní, rozvážný, šetrný (rok 1929, 1989).

Kovový Had: chladný, inteligentní, má neobvykle silnou vůli, prozíravý, tajnůstkář – nikdy nevíte, co plánuje (rok 1941, 2001).

Vodní Had: dokáže získat obrovský vliv, je moc zvědavý, bystrý, až prohnáný, skvělý obchodník, vše si rozmýšlí a dlouho plánuje, je umělecky založený, intelektuál, lákají ho finance, na povrchu klidný, uvnitř spekuluje a uvažuje, co dál (rok 1953, 2013).

Kladné vlastnosti Hadů: jsou moudří, oddaní, neústupní, tajnůstkáři, mají vynikající smysl pro své dobré finanční zabezpečení, dávají si pozor na to, co říkají. Jsou houževnatí, mají smysl pro humor, jsou skvělí finančníci. Mezi jejich záporné stránky patří nevyzpytatelnost. Pokud Had v mládí trádal, ve staří je lakomec a skrbík. Je neduživý, na své okolí má vysoké nároky, pokud se cítí ohrožený, může být nepříjemný až nebezpečný. A pozor, neudělejte si z Hada nepřítele, nikdy nevíte, kdy a odkud přijde jeho odvěta!

Velice si rozumí s lidmi ve znamení Buvol a Kohout. Nesnesou přítomnost lidí ve znamení Vepře (Prasete).

7. Kůň

Wu

Jang (+)

Element: oheň

Roční období: léto

Hodina: 11:00-13:00

Týdny v roce 2021: 5. 6. – 20. 6. Zrání obilí

21. 6. – 5. 7. Letní slunovrat

Měsíc: červen

Ekvivalent: Blíženec

Dřevěný Kůň: přátelský, kolegiální, nejrozumnější, je s ním dobrá spolupráce, nesnese, aby ho někdo ovládl, oblíbený ve společnosti (rok 1954, 2014).

Ohnivý Kůň: neklidný, dramatický, přitažlivý, šarmantní. 2x oheň má za následek, že je impulzivní, energický, popudlivý, horkokrevný, vrtkavý, snadno se rozzuří (rok 1966, 2026).

Zemský Kůň: nejšťastnější, klidný, přemýšlivý, oblíbený v okolí, umí odhadnout situaci, nestálý, postrádá vytrvalost (rok 1978, 2038).

Kovový Kůň: toulavý, divoký, impulzivní, bezprostřední až drzý. Ze všech koní nejpřitažlivější a eroticky zaměřený, pracant, dotahuje věci do konce, má problém v mezilidských vztazích (rok 1930, 1990).

Vodní Kůň: srdečný, skvělý postřeh, přizpůsobivější, cestovatel, miluje změnu, pohotový, bystrý, nestálý (rok 1942, 2002).

Kladné vlastnosti Koní: Kůň je nespoutaný, sexuálně přitažlivý, snadno se zamiluje, snadno ho láska opouští, miluje duševní a fyzické cvičení, cestovatel, společenský, rád je v centru pozornosti. Mezi jejich záporné stránky patří nevypočitatelnost, nestálost, tvrdohlavost, impulzivnost, hádavost. Nesnáší prohru, pokud nenajde svou cestu, je agresivní a nepříjemný, kolísá v náladách. Nerad se přizpůsobuje, je žárlivý a podezíravý, nerespektuje stanovený plán, je nespolehlivý. Nemá rád nudu a tajnosti.

Velice si rozumí s lidmi ve znamení Tygr a Pes. Nesnesou přítomnost lidí ve znamení Krysy.

Další znamení v dalším HO.

iv

Informujeme

AMNESTIE SANKCÍ!

Využijte MILOSTIVÉ LÉTO!

Dlužíte státu, kraji, obci, či firmám, kde mají většinu, jejich příspěvkové organizaci?

(ČEZ, VZP, Dopravní podniky, atd.)

Vymáhá tento dluh soudní, tedy soukromý, exekutor a nejste v insolvenční?

(Jiča, Podkonický, atd.)

Když mezi 28. 10. 2021 a 28. 1. 2022 doplatíte exekutorovi původní dluh, tedy jistinu a 908 Kč na náklady, napíšete mu, že uplatňujete Milostivé léto (část 2, čl. IV, bodu 25, 286/2021 Sb.)

bude vám **ODPUŠTĚN ZBYTEK DLUHU!**

Chcete vědět víc? Volejte Helplinku Člověka v tísni 770 600 800

Hasiči Heřmanice
ve spolupráci s obcí Heřmanice
Vás srdečně zvou
na
Hasičskou zábavu

v sobotu 16. 10. 2021
od 20 hodin
na kulturním sále v
Heřmanicích
hrát bude kapela Cover Power

vstup: 80 Kč

VÝKUP

MOŠTOVÝCH JABLEK

VÝHODNÁ CENA

OD	DO
PO 16 ⁰⁰	18 ⁰⁰
ÚT 16 ⁰⁰	18 ⁰⁰
ST 16 ⁰⁰	18 ⁰⁰
ČT 16 ⁰⁰	18 ⁰⁰
PÁ 16 ⁰⁰	18 ⁰⁰
SO PO TEL. DOHLAVĚ NE ZAVIČENO	

VÝKUPNA: Višňová 18
Informace 1,50 Kč/kg
TEL.: 724 290 434

ZAHÁJENÍ VÝKUPU OD
6. 9. 2021

Nevykupujeme nahnilá a letní jablka

VÝKUP JABLEK

od 6. 9. 2021 v areálu farmy GRAIN a. s. (Poustka 97)
a od 15. 9. 2021 i možnost moštování v moštárně
na Andělcce. Jablka nesmí být nahnilá. **Cena 2,45 Kč/kg.**

tel.: 724 220 839

GRAIN

info@farmagrain.cz

Informujeme

Tip na podzim a zimu

12. 10.	Don Giovanni	(Divadlo F. X. Šaldy)
16. 10.	Mauglí	(Divadlo F. X. Šaldy)
18. 10.	Proč lžeme?	(Nová Akropolis, Liberec)
22. 10.	Trauterbenk Tanz Metal	(Dům kultury Liberec)
26. 10.	S Pydlou v zádech	(Divadlo F. X. Šaldy)
29. 10.	Strašidelná ZOO od 18:00	(Liberec)
3. 11.	Festival dětského čtenářství	(Lidové sady, Vědecká knihovna, galerie)
6. 11.	Bonnie Tyler a Chris Norman	(Home Credit Arena)
10. 11.	Škola žen	(Divadlo F. X. Šaldy)
12. 11.	MIG 21	(Dům kultury Liberec)
13. 11.	Svatomartinský jarmark	(Brniště)
	Blbec k večeři	(Divadlo F. X. Šaldy)
20. 11.	Fauna trhy	(Centrum Babylon)
17. 12.	Helena Vondráčková - Vzhůru k výškám	(Dům kultury Liberec)
19. 12.	Lucie Bílá	(Dům kultury Liberec)
20. 12.	Václav Neckář	(Dům kultury Liberec)

Kulturní akce v obci a okolí

<i>Listopad:</i>	Jamparáda	6. 11. (Kunratice)
	Myslivecký bál	20. 11. (Kunratice)
	Bramborový salát	20. 11. (Heřmanice)
	Rozsvícení vánočního stromu	28. 11. (Heřmanice)

Prosinec: Mikulášská nadílka 4. 12. (Heřmanice)

Upozornění: U plánovaných akcí může dojít ke změně data.

Vtip

Informujeme

Hádanka

*A máme tu další poznávání, ale tentokrát písni.
Mnoho štěstí. Řešení zveřejníme v dalším čísle.*

Řešení z minulého čísla:

- 1) Na samotě u lesa
- 2) Trhala fialky dynamitem
- 3) Slunce, seno, jahody
- 4) Na kolejích čeká vrah
- 5) Což takhle dát si špenát
- 6) Princ a večernice
- 7) Báječná léta pod psa
- 8) Dva lidi v ZOO
- 9) Rok d'ábla
- 10) Jak utopit Dr. Mráčka
- 11) Drahé tety a já
- 12) Líbáš jako d'ábel
- 13) Čtyři vraždy stačí, drahoušku
- 14) Proč
- 15) Nemocnice na kraji města

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.

Heřmanický občasník, ročník 11, číslo 4. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČRE 17534.

Redaktor Oldřich Baťka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.

Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.